

Ana García-Sinertiz*
Jordi Labanda*

La Zoè i el tresor del Tsar

Estrella Polar

La Zoè i el tresor del Tsar

Ana García-Sinert

Jordi Labanda

Estrella Polar

© del text: 2017, Ana García-Siñeriz Alonso
© de les il·lustracions d'interior i coberta: 2017, Jordi Labanda
© de la traducció: 2017, M. Mercè Riu
© Editorial Planeta, S. A., 2017
© de les característiques d'aquesta edició: 2017, Grup Editorial 62, s.l.u.
Estrella Polar, Av. Diagonal, 662-664, 08034 Barcelona
www.estrellapolar.cat
info@estrellapolar.cat
Disseny de la coberta i maquetació: Kim Amate
Primera edició: novembre del 2017
ISBN: 978-84-9137-396-4
Dipòsit legal: B. 22.184-2017
Imprès a Catalunya

El paper utilitzat per a la impressió d'aquest llibre és cent per cent lliure de clor i està qualificat com a paper ecològic.

Queda rigorosament prohibida sense autorització escrita de l'editor qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra, que serà sotmesa a les sancions establertes per la llei. Podeu adreçar-vos a Cedro (Centro Español de Derechos Reprográficos, www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra (www.conlicencia.com; 91 702 19 70 / 93 272 04 47). Tots els drets reservats.

Aquest llibre pertany a

.....

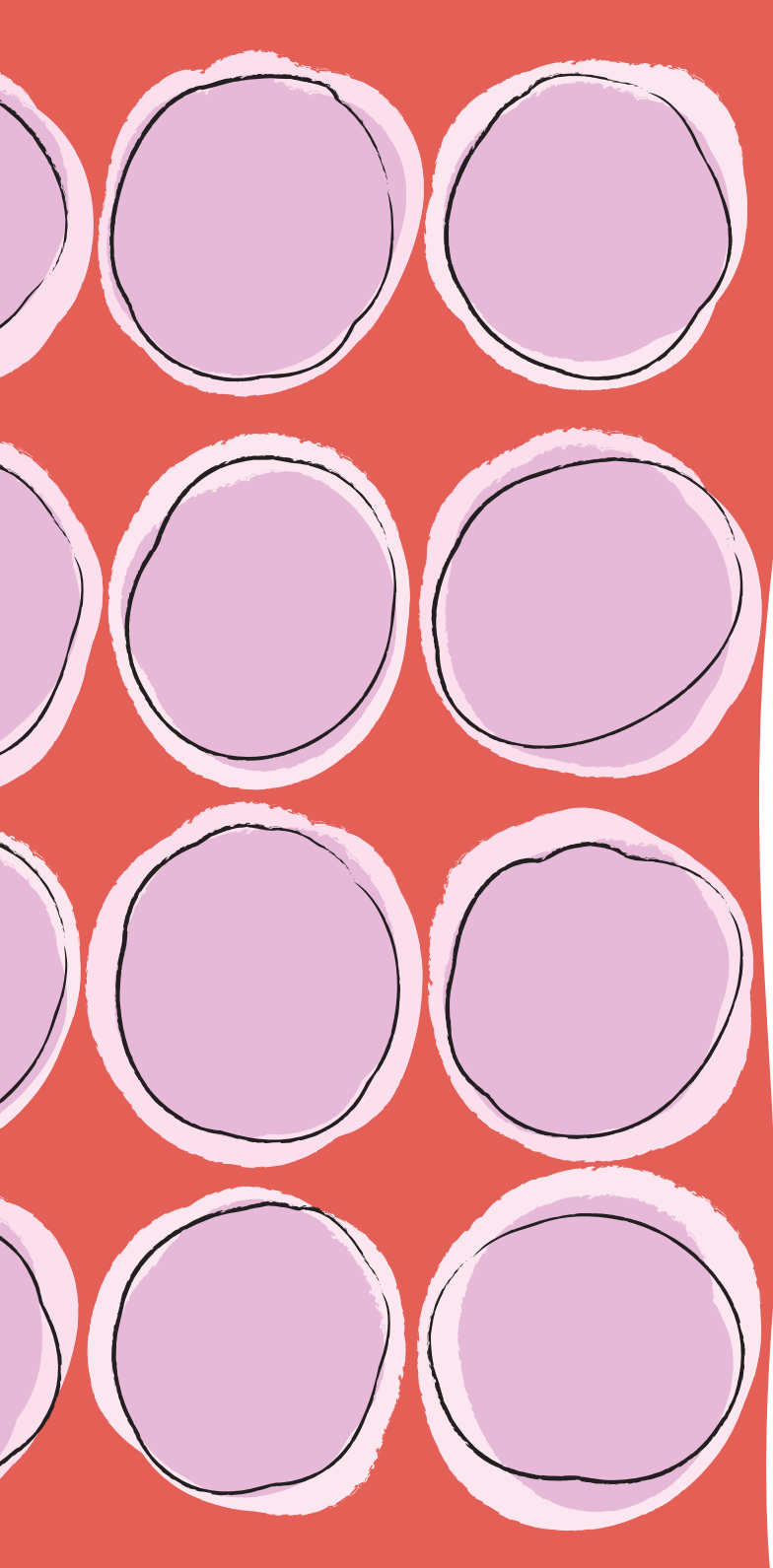
El vaig llegir el/l' ..... de/d' ..... de .....

a .....

Me'l va regalar .....

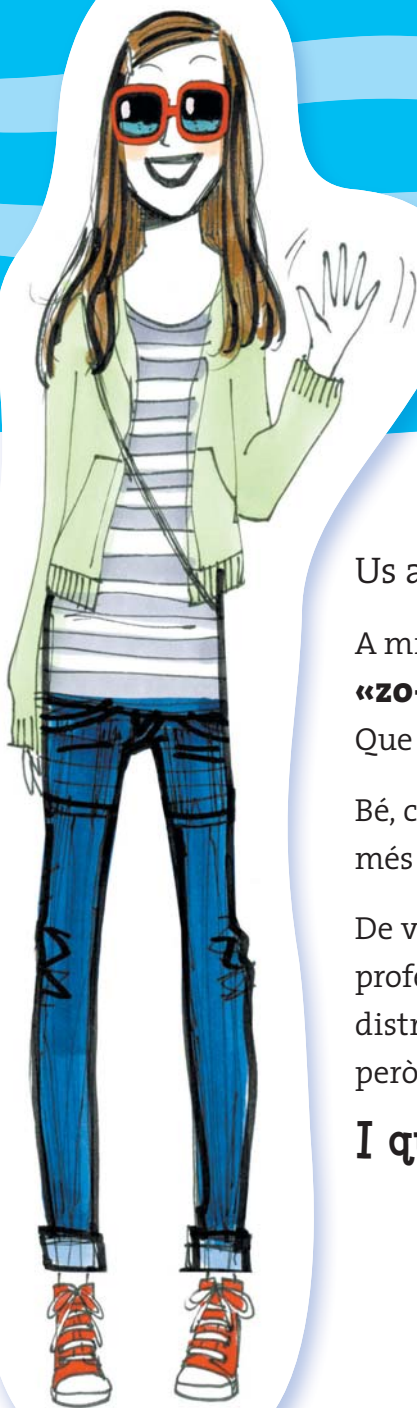
Quan l'hagis acabat, tria una casella:

- ☐ Que guai! Genial! M'encanta!
(Aquesta és la bona.)
- ☐ Interessant, ehem!
(Això ho diria un crític saberut.)
- ☐ Hi he trobat a faltar alguna cosa.
(Això és que t'has saltat alguna pàgina...)
- ☐ Abans d'opinar, l'hauria de tornar a llegir...
(Quina bona idea! Torna a començar.)

Hola, sóc la Zè

Us agrada el meu nom?

A mi, de vegades. A l'escola em diuen
«zo-penca» i **«zo-zo-zo-zombi»**.
Que originals, oi?

Bé, com que ens hem de conèixer, val
més que us expliqui algunes coses...

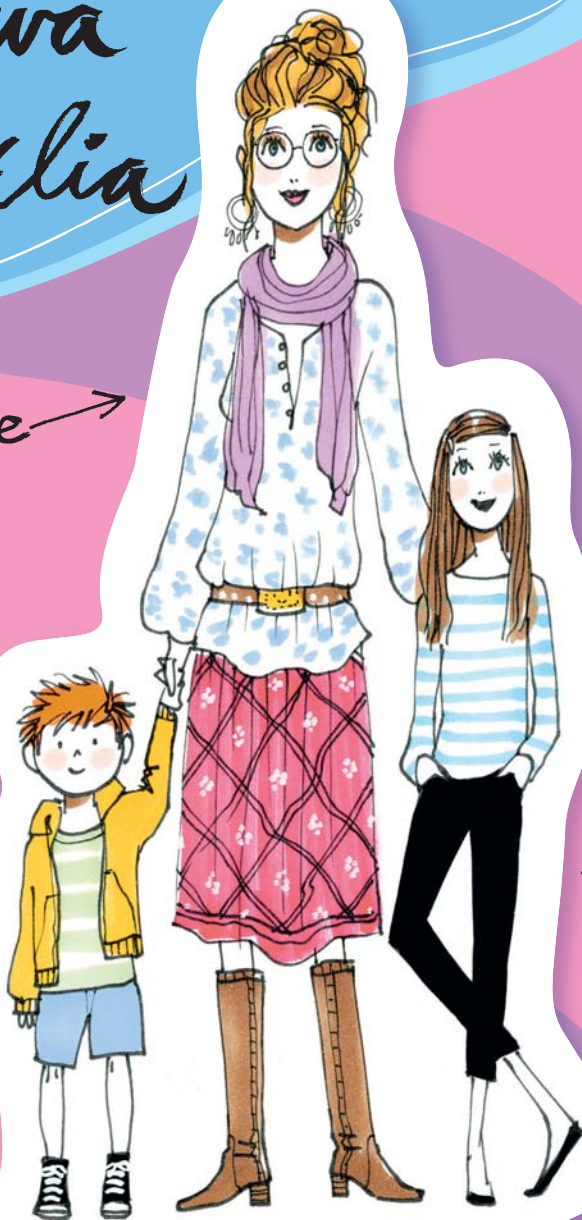
De vegades trec males notes. I la
professora sempre es queixa que em
distrec mirant una mosca que passa,
però és que a classe m'avorreixo molt!

I qui no s'hi avorreix?

La meva família

La mare →

← Jo

↗
El meu germà Nicolau

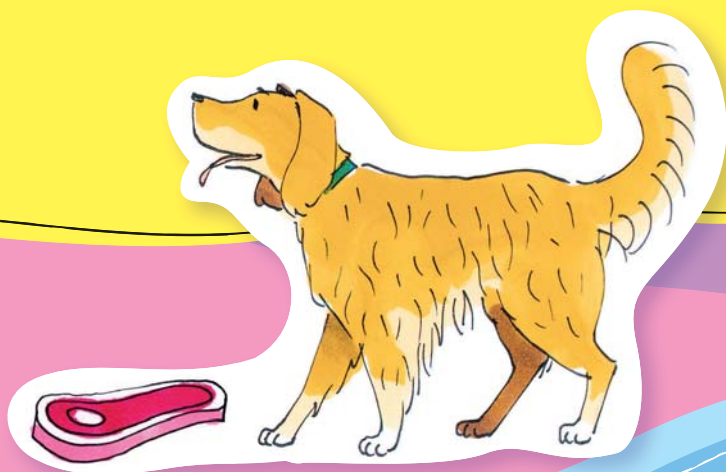
La meva família és una mica especial.

Els pares viuen en dues cases diferents de dos països diferents, i tinc una germana a qui veig de tant en tant... **No us sembla increïble?** Bé! Més endavant us en faré cinc cèntims.

Primer de tot, us vull presentar els meus amics. Plegats ens ho passem genial!

Som la Banda de la Zoè.

I, si voleu, també podeu formar-ne part...

L'Àlex

L'Àlex és una especialista en tot allò que s'endolla...

És una crac!

En realitat es diu Alexandra, però s'estima més que li diguin Àlex.

Ens vam conèixer el primer dia de classe. Ella em va defensar al pati i des d'aleshores som

INSEPARABLES!

La tornen boja:

Les pel·lícules d'aventures,
les andròmines tecnològiques
i els ordinadors.

Els pastissos i les lllaminadures...

És molt golafre!

No suporta:

Les faldilles, les nines, els
pintaungles, ni res que
sigui de color ROSA.

De gran:

Vol ser campiona de
Fórmula 1.

O astronauta.

O campiona de...

és incapaç de triar!

*Aquesta
és l'Àlex*

La Liseta

La Liseta és genial quan cal
una mica d'intuïció femenina.
En té per donar i per vendre!

I, a més, és capaç de trobar a la
seva bossa qualsevol cosa que
necessitem en el moment adequat...

Sembla màgia!

Li encanta:

La moda! I maquillar-se amb
les pintures de la seva mare.

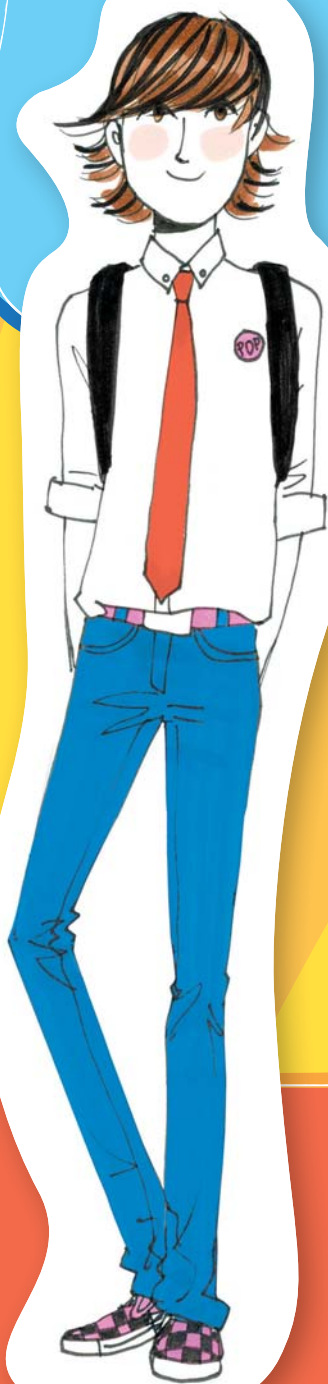
Tot i que és guapíssima i té
uns cabells arrissats preciosos,
només somia una cosa:
tenir els cabells llisos.

Detesta:

Fer esport, córrer, suar,
despentinat-se i que l'Àlex
li prengui el pèl (sobretot
si acaba de sortir de
la perruqueria).

En Marc

En Marc és l'únic noi
de la banda.

Per no res es torna **vermell** com
un pebrot. És molt intel·ligent.
Ho és tant, que es fa el ximple
perquè no li diguin setciències...
Vosaltres ho enteneu? Doncs
els seus pares tampoc (sobretot
quan li donen les notes... **uffff!**)

Aquest és
en Marc

Li encanta:

Aprendre, llegir, saber coses...

Odia:

En Marc no odia res. Però sembla que a ell l'odien els lactis, el gluten, els perfums, la xocolata... és al·lèrgic a gairebé tot!

De gran...

Vol ser escriptor. Per això sempre carreteja una motxilla plena de llibres que ens fan molt de servei en les nostres aventures.

La Kira

I la Kira és la meva estimada gosseta, membre honorífic de la Banda de la Zoè.

Sembla un gos del Labrador, però no és de pura raça. L'Amanda, l'exnòvia del pare, li diu

«PEIANERUS PUÇOSSUS».

(Després us parlaré de l'Amanda... Uf!)

Els seus hobbies:

Perseguir en Nails,
el gat de l'Amanda.

Ah!, i robar els bistecs de
vedella quan la mare
està distreta.

No li agrada:

Els canelons (perquè el nom la
fa sospitar del seu contingut).

Que la mare la fiqui a la banyera.

Per això, no la banyem gaire
sovint. La mare diu que és una
gossa ecològica, perquè és de
baix manteniment,
com el seu cotxe.

I jo,
que sóc

La Zoè

M'agrada:

Resoldre misteris amb
la Banda, els pastissos de
xocolata, obrir abans que mon
germà el paquet de cereals
per treure'n el regal, he, he...

**i trepitjar bassals
sense mullar-me
els mitjons!**

No m'agrada:

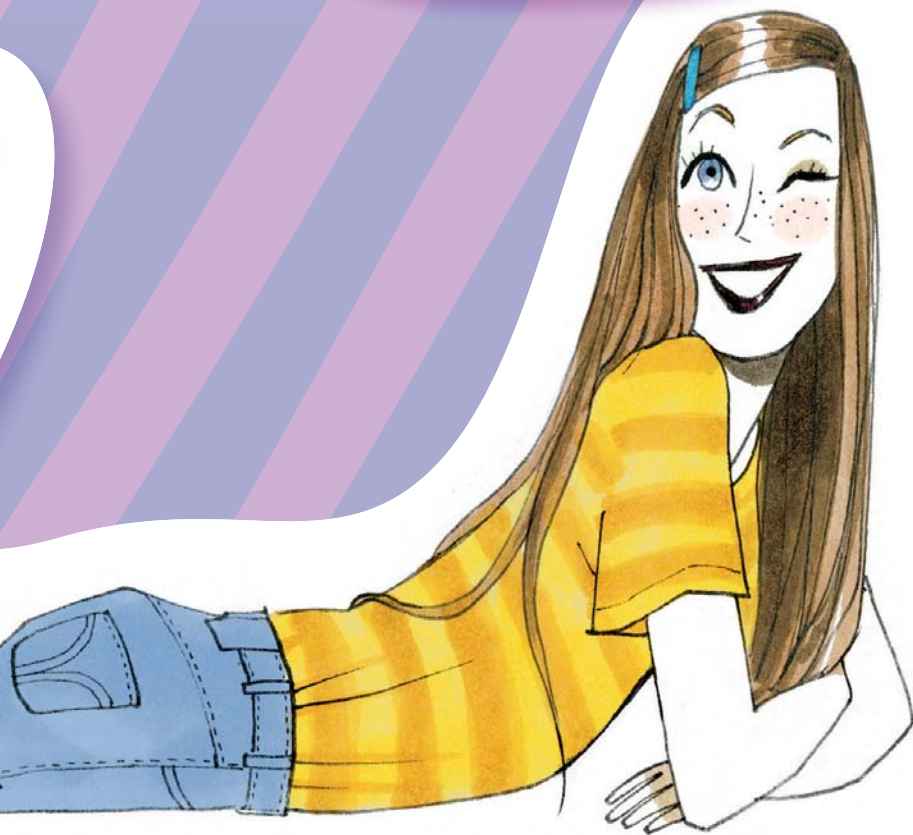
Tallar-me les ungles dels
peus (quin horror!), el peix
amb espines, els diumenges
a la tarda i que es trenqui la
mina d'un llapis quan
li fas punta amb la
maquineta!

Visc als afores d'una ciutat amb la mare i en Nicolau, el meu germà petit; **un plom**.

La mare és molt bona i ens estima força. Treballa per a una organització que recull gossos abandonats (així vam trobar la Kira quan era un cadell). Per això casa nostra és plena d'animals. I amb els meus amics ens reunim al «**galliner**».

Per entendre la meva família cal, com a mínim, un arbre genealògic...

La Banda de la Zoè som l'Àlex, la Liseta, el Marc i jo. (Bé, i la Kíra...)

Ens reunim al galliner de casa meva (amb el permís, o no, de les gallines Cloca i Lloca), on tenim el quarter general, i viatgem arreu del món gràcies al pare, als trucs de la Matilda —la meva germana i cantant superfamosa— i a les distraccions de la mare.

Ens encanta resoldre misteris! Per això tenim el **MANUAL DE L'AGENT SECRET PER A PRINCIPIANTS**, que escriu en Marc, les andròmines tecnològiques de l'Àlex i la intuïció de la Liseta.

Aquesta vegada marxem a Rússia, on viurem una aventura trepidant juntament amb l'Anna, una jove refugiada amb un origen enigmàtic.

Ens hi acompanyes? Doncs agafa l'anorac, la bufanda i els guants! Brrrrrrr...

Quin fred!

La casa de color rosa

La Liseta estava molt esverada.

Feia setmanes que
es preparava per a
l'arribada de l'Anna!

I ara que l'Anna ja era a
casa seva, res no sortia
com ho havia planejat.
Però...

qui era l'Anna?

L'Anna era una noia de
la nostra edat, que aca-
bava d'arribar d'un país
en guerra del qual havia
hagut de fugir després
d'haver-ho perdut tot...

—No vol parlar amb mi —es va queixar la Liseta—. Em sembla que li caic **MALAMENT**.

—Això és impossible —la vaig contradir—. Si tu caus bé a tothom!

—Llavors, deu ser que enyora casa seva... —va afegir.

—**CASA SEVA?** —va preguntar l'Àlex—. Deus voler dir **CARRERS** abandonats. Segons he entès, l'Anna no tenia on anar quan la van trobar pràcticament sola. Sense pares, sense família, no tenia cap amic que se'n fes càrrec... Ets el millor que li ha passat des de fa molt temps.

—I per què no diu res? Per què es passa el dia com absent, agafada a la bossa que portava quan va arribar a casa i de la qual no es vol separar ni per anar al lavabo?

En Marc em va mirar, pensatiu. Bona pregunta! Era evident que cap de nosaltres tenia la intenció de prendre-li la seva estimada bossa, ehem, una bossa de roba una mica bruta i força vella.

—Bé, si l'has obligat a dormir entre llaços rosa, ponis de peluix i flors en tots els gerros de la casa, és possible que hagi perdut la parla. A mi també em passaria! —va dir l'Àlex—. Crec que deu estar en estat de xoc. Que és com un xoc... però bestial. **XOC**. Un empatx brutal per excés de coses rosa, flors i llaços. **AAG!**

—Que exagerada ets! —la va contradir la Liseta—. Hi ha

algun gerro en el qual vaig oblidar posar flors... i crec que tinc un poni... lila, he, he. I potser algun cor, però **POCS**.

L'Àlex va fer una ganyota i la Liseta li va donar la raó.

—Potser uns poquets **CENTENARS...** H E, H E.

L'Anna havia deixat el seu país com a refugiada i gràcies a l'organització en la qual treballava la mare havia trobat una llar temporal... a casa de la Liseta. I la Liseta estava encantada d'acollir-la! Llavors, per què tot sortia tan malament?

—Potser l'Anna no acaba d'acostumar-se a un altre país, gent nova... —em vaig atrevir a dir— ...i tant rosa...

—L'Àlex té part de raó quan parla de XOC, però en el sentit clínic —va aclarir en Marc—. Moltes vegades, les persones que es veuen obligades a abandonar el seu país, la seva família, tot, per anar a un país desconegut, pateixen un estrès tan fort que els provoca un estat de xoc.

—No crec que sigui això —va dir la Liseta—. Li caic malament. I punt —va concloure.

Tots vam fer que no amb el cap.

Això no era possible.

I si hi anéssim tots? I si...?

L'Àlex no em va deixar temps de qüestionar-me res més. S'havia aixecat de cop. En Marc i la Kira van fer el mateix.

Cap a l'habitació de la Liseta!

—Aquesta vegada, deixa'm parlar a mi primer —va demanar l'Àlex, trucant a la porta amb els artells.

La Liseta va deixar el camp lliure a l'Àlex. Primer va entrar ella i llavors vam passar tots els altres. Uf! No sé per què, no recordava l'habitació de la Liseta tan... plena de coses... rosa.

—Hola, Anna... —va començar l'Àlex—. Som els amics de la Liseta. Te'n recordes? La Zoè, en Marc, l'Àlex... bé, i la Kira.

L'Anna ens va dedicar un somriure tímid.

—Estàvem pensant... T'agradaria piratejar ordinadors amb nosaltres? O arreglar uns cables en un lloc on s'hagin fos els ploms? O greixar una cadena de bicicleta...? Segur que això et ve més de gust que els ponis aquests de colors i els cors de peluix, he, he!

En Marc, la Liseta i jo (i fins i tot la Kira!) ens vam mirar horroritzats.

 Cadenes de bicicleta!
Piratejar ordinadors!
 Ploms fosos!

Que s'havia tornat boja, l'Àlex?

 Visca el món
de color rosa!
No?

L'Anna, de sobte, va fer un somriure tímid. I llavors un altre. I un altre. I, de cop i volta, es va posar a riure sorollosament. Es va posar a riure com una boja!

—Ets genial, Àlex! —va dir—. Has aconseguit fer-me oblidar els problemes amb les teves bromes... Com se t'ha ocorregut això de la cadena de la bici? És molt divertit! HA, HA, HA.

I va continuar rient davant de la cara d'estupefacció de l'Àlex. Ella ho havia dit seriosament! Però, fos com fos, ho havia aconseguit: l'Anna reia. Així que l'Àlex també va fer una rialleta. I la Liseta. I en Marc. I jo. Fins i tot la Kira es va posar a bordar, animada per tots nosaltres.

Greixar cadenes de bicicletes...

HA, HA, HA!

Quin ACUDIT! (Pobra Àlex...)

Anna

Trets d'identitat

Sensible i reservada,
no pot recordar segons
quines coses.

No se separa mai

D'una vella bossa en la
qual porta tots els seus
records.

Ve de

Un llunyà, molt llunyà
país en guerra.

Somia

Trobar la seva família,
el seu origen, una llar.

